

ת"פ 14330/04/19 - מדינת ישראל נגד אביעד אברהם ציסמרי

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כב' השופט אברהם רובין

ת"פ 14330-04-19 מדינת ישראל נ' ציסמרי

בעניין:	המאשימה	מדינת ישראל
נגד		
הנאשם		אביעד אברהם ציסמרי

גזר דין

1. רקע

הנאשם, יליד 1998, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיפים 334+335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"). במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי בשלב הטיעונים לעונש יהיה הנאשם רשאי לטעון כי מתקיימת בעניינו קרבה לסייג של הגנה עצמית (סעיף 34 לחוק), כמשמעו של המונח "קרבה לסייג" בסעיף 40ט(א)(9) לחוק. בהחלטה מיום 4.7.22 נדחתה טענת הנאשם. בהמשך להחלטה האמורה טענו הצדדים את טענותיהם לעניין העונש.

2. כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במשך כתשע שנים שרר סכסוך בין אמו של הנאשם לבין אחותה - דודתו של הנאשם. ואולם, זמן מה לפני האירוע המתואר בכתב האישום חידשו השניים את הקשר ביניהן. הנאשם התנגד לחידוש הקשר.

ביום 1.4.19 הגיעו דודתו של הנאשם ובן זוגה - המתלונן ששמו אמיר - לדירתה של האם כדי לסייע לה בפריקת חפצים ובהתקנת אביזרים בדירה. בדירה שהו באותו זמן הנאשם, חברתו עדי, וכן ענבר שהיא בת של חברה של אם הנאשם. במהלך העבודה בדירה, החל אמיר להתקין מנורה כבדה וביקש את עזרת הנאשם. אגב כך אמר אמיר לנאשם שהוא "**ילד מניאק**", ובהמשך לכך התפתחו בין השניים חילופי קללות. הנאשם דחף את אמיר בעת שאמיר עמד על סולם, ובתגובה אמיר השליך את הסולם לעבר הנאשם, צעק עליו: "**בוא תזין אותי**", והתקדם לעברו כשהוא מחזיק בידו מברג. בשלב זה, הנאשם נכנס לחדרו יחד עם חברתו עדי. השניים הסתגרו בחדר והתקשרו לאביו של הנאשם. בשיחה עם אביו בכה הנאשם וביקש מאביו שיבוא לעזור לו. הנאשם התקשר גם לאמו, וגם בשיחה עימה הוא בכה וצעק לעזרה. סמוך לאחר מכן, הוציא הנאשם מתוך מגירה בחדרו סכין מתקפלת בעלת להב של כ-12 ס"מ, והעבירה לבגדיו. גם בעת שהנאשם ועדי הסתגרו בחדר של הנאשם, המשיכו חילופי הקללות והצעקות בין הנאשם לבין אמיר. בשלב

מסוים, יצא הנאשם למרפסת חדרו וראה את אמיר דרך חלון המוביל לסלון. כיוון שכך, חזר הנאשם לחדרו ונעל את דלת המרפסת. אמיר מצידו, המשיך לדפוק על דלת חדרו של הנאשם עם כלים.

זמן מה לאחר מכן, ועל רקע העימות שהתפתח, החליטו דודתו של הנאשם ואמיר לעזוב את הדירה. לאחר שהשניים עזבו את הדירה ניגשה ענבר לחדרו של הנאשם ומסרה לו ולעדי כי אמיר והדודה עזבו את הדירה. בהמשך לכך, יצא הנאשם מהדירה, וירד במדרגות כשהסכין בבגדיו. אמיר היה באותה עת בדרכו אל רכבו כשבידו פטיש. משהגיע אמיר לרכבו הוא החל להעמיס את כלי העבודה שלו אל תוך תא המטען של הרכב. באותה עת הגיע למקום אביו של הנאשם עם רכבו, והחנה אותו מאחורי רכבו של אמיר. בין הנאשם ואמיר התפתחו עימות וחילופי קללות, במהלכם הנאשם פצע את אמיר באמצעות הסכין בבטנו השמאלית העליונה בתנועת שיסוף. בכתב האישום צוין כי עובר לפציעתו של אמיר הנאשם לא "נעל" את הסכין, אשר התקפלה חזרה, וכתוצאה מכך נפצע הנאשם באצבע המורה ונגרם לו מום. אביו של הנאשם הפריד בין השניים. בשל פציעתו על ידי הנאשם פונה אמיר לטיפול בבית החולים ונזקק לניתוח ולתפירת החתך באמצעות סיכות. אף הנאשם נזקק לטיפול רפואי ולתפרים באצבעו. כאמור, בגין מעשים אלו הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות.

3. תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 25 כיום, רווק. עד לאירוע נושא כתב האישום ניהל הנאשם חיים נורמטיביים. הנאשם בוגר 12 שנות לימוד. הוא שירת שירות צבאי מלא. לאחר שחרורו מהצבא הוא עבד תקופה כחשמלאי במוסך של אגד וכיום הוא עובד מזה כשנה בחברת "מטרו מוטור" (ראו - נע/1). בחודש מאי 22 נפצע הנאשם בתאונת דרכים בעטיה נשברו שתי ידיו. כתוצאה מהתאונה סובל הנאשם מכאבים בגינם הוא צורך קנביס רפואי באישור. לנאשם אין הרשעות קודמות.

בפגישתו עם שירות המבחן טען הנאשם כי את המעשה הוא ביצע מתוך סערה רגשית וחווית איום ופחד שהוא חש לנוכח התנהגותו של המתלונן, כמתואר בכתב האישום. הנאשם ציין כי כאמור בכתב האישום המתוקן, בשעה שהוא הסתגר בחדרו הוא יצר קשר עם הוריו מתוך תחושות הפחד והמצוקה בהן הוא היה נתון. הנאשם טען כי לאחר שהמתלונן עזב את הדירה אזי הוא - הנאשם - ראה מחלון הדירה את אביו מגיע למקום האירוע ובעקבות כך הוא נתקף תחושת פחד לשלום אביו כיוון שהוא ראה שהמתלונן אחז פטיש בידו. לאור זאת יצא הנאשם מהדירה לכיוון החניה בה שהו באותה עת המתלונן ואביו של הנאשם, ואז במהלך הויכוח פצע הנאשם את המתלונן כמפורט בכתב האישום המתוקן. הנאשם טען בפני שירות המבחן כי מדובר באירוע חריג בחייו, והוא שלל ניזקקות טיפולית מכל סוג.

במהלך הקשר עם שירות המבחן שולב הנאשם בקבוצה טיפולית לעצורי בית. הנאשם הגיע באופן עקבי למפגשי הקבוצה ושיתף בכנות את חבריה בקשייו. שירות המבחן מציין כי הנאשם התמקד בעיקר במתלונן והשליך עליו את התנהלותו הבעייתית.

שירות מבחן התרשם שהנאשם מתפקד באופן תקין בהתאם לגילו וכי הוא בעל יכולות קוגניטיביות גבוהות. יחד עם זאת שירות המבחן מעריך כי הנאשם מתקשה לעמוד בגבולות כאשר הוא חש בחוסר צדק מדמויות סמכות, וכי הוא אוזח בעמדות לפיהן אפשר לפרוץ גבולות בהינתן תנאים מסוימים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נהג באופן אימפולסיבי ולא מווסת כאשר הוא חווה סערה רגשית. שירות המבחן ציין בתסקיר כי רב הנסתר על הגלוי באשר לחלקו של הנאשם בהסלמת האירועים, זאת כיוון שהנאשם ניהל עם שירות המבחן שיח קונקרטי ומצומצם בהקשר זה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטל אחריות חלקית על האירוע, תוך שהוא משליך את התנהלותו האלימה על המתלונן. שירות

המבחן סבור כי הנאשם עדיין מתקשה לבחון באופן ביקורתי את התנהגותו בעת האירוע, וכי על רקע העובדה שהוא ממוקד בעצמו ובצרכיו, הוא מתקשה להביע אמפטיה למתלונן. להערכת שירות המבחן רמת המסוכנות להישנות עבירה מצדו של הנאשם היא בינונית, ורמת החומרה של העבירה ככל שתבוצעה חלילה בינונית אף היא. בסיכומם של דברים לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית שיש בה כדי להפחית בה את הסיכון להישנות עבירה, זאת על רקע סירובו של הנאשם ליטול חלק בהליך טיפולי.

4. טענות המאשימה לעונש

ב"כ המאשימה עמד בטיעונו על החומרה הרבה של התופעה הנפוצה של סכינאות, ועל הפסיקה הקובעת כי יש להחמיר בענישה בעבירות אלימות בהן נעשה שימוש בסכין. ב"כ המאשימה טען כי יש לתת משקל לכך שהנאשם דקר את המתלונן בבטן דווקא, ולכך שהדקירה חייבה ניתוח ותפירה של החתך. במצב דברים זה טען ב"כ המאשימה שפוטנציאל הנזק כתוצאה מהעבירה היה משמעותי. לנוכח האמור טען ב"כ המאשימה כי יש להעמיד את מתחם העונש ההולם על 15-36 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה טען כי לנוכח הודאתו של הנאשם, והעדר העבר הפלילי מחד, ולנוכח נטילת האחריות החלקית והסירוב להירתם להליך טפולי שיקומי מאידך, יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה, אך לא בתחתית המתחם ממש. ב"כ המאשימה טען כי יש לגזור על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, בתוספת מאסר על תנאי וחובת תשלום פיצויים לנפגע העבירה.

5. ראיות וטענות הנאשם לעונש

מטעמו של הנאשם העיד אביו. האב סיפר בעדותו על ההשלכות הקשות של האירוע על הנאשם עצמו ועל כל משפחתו. לדברי האב מאז האירוע חיו של הנאשם עצרו. בהקשר זה הלין האב על התמשכות ההליכים. האב גם הדגיש כי מאז האירוע הנאשם התרחק מירושלים, תחילה לנתניה ואחר כך לעפולה, שם הוא גר היום.

כמו כן הגיש הנאשם אישור בדבר העסקתו בחברת "מטרו מוטור" (נע/1).

6. בטיעונו עמד ב"כ הנאשם על כך שלא מדובר באירוע שתוכנן מראש על-ידי הנאשם. ב"כ הנאשם טען שמדובר באירוע חריג מבחינת הסיבות שגרמו לנאשם לבצע את העבירה, לרבות קיומה של התגרות מצד קרבן העבירה. ב"כ הנאשם טען כי הנזק שנגרם בפועל כתוצאה מהעבירה אינו חמור, וכי אין ראייה כי נגרם למתלונן נזק בעל השלכות ארוכות טווח. לעניין היסוד הנפשי שנלווה למעשהו של הנאשם, הדגיש ב"כ הנאשם כי הנאשם לא הורשע בעבירה שכוללת כאחד מיסודותיה כוונה מיוחדת לפגוע בקרבן העבירה, או לגרום לפציעתו. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לא נעל את הסכין ומכך ניתן ללמוד שהוא לא רצה לפגוע פגיעה חמורה במתלונן. ב"כ הנאשם גם ציין, כי עקב העובדה שהנאשם לא נעל את הסכין הוא עצמו נפגע ונחתך באירוע. ב"כ הנאשם הדגיש שהנאשם ביצע את העבירה כיוון שחש מאויים ונסער כתוצאה מהתנהגותו של המתלונן. בהקשר זה ציין ב"כ הנאשם את העובדה שהמתלונן החזיק בידיו פטיש, ואת העובדה שהנאשם ראה את אביו מתקרב לכיוונו של הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי לנוכח הנסיבות האמורות ולנוכח רמת הענישה הנוהגת ראוי לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי למאסר לריצוי בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם טען כי ראוי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי צדק, זאת לנוכח העובדה שהמתלון לא הועמד לדין על חלקו באירוע. כמו כן טען ב"כ הנאשם, כי יש לתת משקל להודאתו של הנאשם, לחרטתו ולעברו הנקי. בסיכומו של דבר טען ב"כ הנאשם, כי במקרה דנא ראוי להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

בסוף שמיעת הטיעונים לעונש ניתנה לנאשם הזדמנות להשמיע את דבריו. הנאשם לא השמיע דברים, ובמקומו מסר בא כוחו בשמו כי הוא מתקשה לדבר על האירוע כיוון שהוא חווה את האירוע כאירוע טראומתי שאותו הוא מעוניין לשים מאחוריו.

דין והכרעה

7. מתחם העונש הולם - הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

במעשהו פגע הנאשם בערך המוגן של שלמות הגוף. מידת הפגיעה בערך זה גבוהה יחסית, זאת לנוכח השימוש עשה הנאשם בסכין, ולנוכח הפגיעה שנגרמה למתלון, אשר הצריכה ניתוח.

8. מתחם העונש ההולם - הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

המעשה שביצע הנאשם לא היה מתוכנן. כעולה מעובדות כתב האישום מדובר באירוע מתגלגל שראשיתו בעימות בין הנאשם למתלון שהתרחש בתוך הדירה, ואחריתו בפגיעה שפצע הנאשם את המתלון באמצעות סכין ברחוב מחוץ לדירה. אין כל טענה שהנאשם תכנן מראש לפגוע במתלון. אינני מקבל את הטענה לפיה הנאשם ביצע את העבירה בעקבות התגרות של המתלון. עם זאת יש לתת משקל לקולה לעובדה שנסיונות האירוע כפי שהן מפורטות בכתב האישום מלמדות על כך שהנאשם ביצע את העבירה בהיותו נתון בסערת רגשות ובתחושת פחד בעקבות העימות שהתרחש בתוך הדירה. כדי להבין את תחושת הפחד של הנאשם יש להביא בחשבון את העובדה שהמתלון מבוגר מהנאשם וכי הוא ריצה בעבר תקופת מאסר משמעותית מאוד (12.5 שנים), עובדה שהייתה ידועה לנאשם. מעדותו של המתלון בבית המשפט ניתן היה להתרשם בבירור כי מדובר באדם תקיף ("לא אני יצרתי את המצב. אני לקחתי את הדברים שלי והלכתי. עכשיו אם הייתי באמת רוצה לריב, תאמיני לי התמונה היתה אחרת לגמרי. לא באתי לחפש לריב ולא רבתי" - (עמ' 30 לפרוטוקול ש' 16-18); "תראי, אני רוצה להגיד לך משהו. אני ישבתי 12.5 שנה בבתי סוהר ובחלק מהבתי סוהר, הם בתי סוהר קשים. אני יודע לשרוד. אם הייתי רוצה לפגוע בו, תאמיני לי הוא לא היה יושב פה עכשיו. אני לא הייתי בסיטואציה של אחד מול אחד. הייתי בסיירת גולני. למדתי להגן על עצמי. לא באים ודוקרים אותי מאחורנית" (עמ' 32 ש' 1-5)). הנאשם היה אמנם זה שהחל בעימות הפיסי בכך שדחף את המתלון, ברם לאחר מכן המתלון היה זה שהשליך סולם על הנאשם והתקדם לעברו כשבדיו מברג. ביטוי ברור לעוצמת הפחד שאחז בנאשם נמצא בעובדה שהנאשם, אדם בוגר בן 21, הסתגר בחדרו והתקשר בבכי להוריו. אכן, שגה הנאשם קשות בכך שבהיותו בחדר הוא נטל לידיו סכין, ולמרבה הצער החמיר הנאשם את שגיאתו בכך לאחר שהמתלון יצא מהדירה הוא לא נשאר בדירה אלא הוא יצא ממנה כשברשותו הסכין ובחר ליצור שוב מגע עם המתלון. על כן נדחתה הטענה בדבר קרבה לסייג. ואולם, אין בשגיאות האמורות כדי לגרוע מסערת הרגשות בה היה נתון

הנאשם, דבר שיש בו כדי להפחית את חומרת העבירה, זאת בהשוואה למקרים בהם אדם פוגע באדם אחר בקור רוח לאחר תכנון מוקדם. בהקשר זה גם נזכיר את העובדה המצוינת בסעיף 8 לכתב האישום המתוקן, לפיה הנאשם "לא נעל את הסכין", דבר המלמד על כך שהנאשם לא היה מאוד נחוש בניסיונו לפגוע במתלונן. עם זאת, אינני מקבל את טענת ב"כ הנאשם לפיה גם העובדה שהנאשם פגע במתלונן "בתנועת שיסוף" (ס' 8 לכתב האישום), להבדיל מתנועת דקירה, מפחיתה מחומרת מעשהו של הנאשם. לטעמי משעה שהנאשם בחר לעשות שימוש בסכין, זאת לעבר בטנו של המתלונן, אזי אחת לי אם הוא פגע במתלונן בתנועת שיסוף או בדקירה. ויודגש, לא הונחה תשתית לכך שתנועת שיסוף פחות מסוכנת מפעולת דקירה. אשר לעוצמת הדקירה, זו לא הייתה עוצמה של מה בכך ולראייה שהמתלונן נזקק לניתוח ולתפירת החתך. הנסיבות האמורות הן אלו שמן הסתם הביאו לכך שלמרות השימוש בסכין הואשם הנאשם בכתב האישום המתוקן בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, ולא בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה כפי שהיה בכתב האישום המקורי.

הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מהעבירה הוא נזק גוף חמור, ובהינתן העובדה שהנאשם לא נעל את הסכין אניח לטובת הנאשם כי הנזק הפוטנציאלי עלה כדי סיכון חיים של ממש.

הנזק שנגרם בפועל הוא נזק גוף חמור אשר הצריך ניתוח ותפרים. אין טענה כי נגרם למתלונן נזק מסכן חיים. אין גם טענה לפיה נגרם לו נזק לצמיתות. יצוין בהקשר זה כי לא הוגשו תסקיר נפגע עבירה או הצהרה של נפגע העבירה, כך שלעניין הנזק אין לבית המשפט אלא את האמור בכתב האישום.

הנאשם היה בן 21 בעת ביצוע העבירה. כאמור בכתב האישום, הפגיעה במתלונן אירעה לאחר שהמתלונן יצא מהדירה. בנסיבות אלו לא ניתן לקבוע כי יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה הייתה מוגבלת, או שמידת השליטה שלו על מעשיו הייתה מוגבלת.

9. מתחם העונש ההולם - מדיניות הענישה הנהוגה

הנאשם הורשע בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות. מדיניות הענישה בעבירות אלימות המבוצעות באמצעות סכין עקבית וברורה:

"בית משפט זה שב ועמד לא אחת על חומרתן של עבירות אלימות הפושות ברחובותינו ומסכנות את שלום הציבור ובטחוננו... חומרה יתרה אף גלומה בעבירות אלו הנעשות תוך שימוש בכלי נשק קר בדמות סכין או כלים חדים אחרים.... נוכח האמור, ובשל פוטנציאל הנזק הרב הטמון בעבירות אלו, כמו גם שכיחות ביצוען, בית משפט זה הדגיש בפסיקתו פעם אחר פעם את הצורך במדיניות ענישה מחמירה שיהא בה כדי להביא להרתעת הרבים והיחיד ולסייע במיגור התופעה מן החברה... תרבות סכין נפסדת זו - יש לבער מן היסוד, והדרך לעשות כן, כוללת בחובה נקיטה במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה"

(ע"פ 8900/21 עומר מחאג'נה נ' מדינת ישראל (14.8.22)).

דברים אלו נכתבו בקשר עם הרשעה בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, ברם הם יפים גם לעניינו, תוך שבעניינו יש

להתחשב, כמובן, בעובדה שהנאשם הורשע בעבירה פחות חמורה.

10. ב"כ המאשימה הפנה בטיעונו לפסקי דין, שיפורטו להלן, בהם נגזרו על מי שהורשעו בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות עונשים של 12 עד 28 חודשי מאסר.

ברע"פ 8421/19 **דהן נ' מדינת ישראל** (24.12.19), נדחתה בקשת רשות ערעור על גזר דין בגדרו הוטל עונש של 27 חודשי מאסר על נאשם אשר דקר קטין באמצעות חפץ חד, והטיח לבנה בראשו, דבר שהצריך טיפול רפואי בקטין לרבות תפרים מרובים.

בת"פ (מחוזי י-ם) 26716-02-22 **מדינת ישראל נ' גולאני** (23.10.22), נגזר עונש של 12 חודשי מאסר על נאשם אשר לאחר תכנון מוקדם דקר בסכין פעמיים את המתלונן בבטן ובמותן. עברו של הנאשם היה נקי, והוגש בעניינו תסקיר חיובי אשר המליץ על עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בת"פ (מחוזי חיפה) 49230-04-18 **מדינת ישראל נ' אשרי** (23.10.18), נגזר עונש של 18 חודשי מאסר על נאשם אשר באמצעות סכין חתך את המתלונן בצווארו, וגרם לו לחתך באורך 15 ס"מ, אשר הצריך ניתוח לצורך סגירת החתך.

בעפ"ג (מחוזי י-ם) 27739-03-14 **מדינת ישראל נ' בבל** (8.5.14), התקבל ערעור המדינה על עונש של 11 חודשי מאסר שנגזר על נאשם אשר איים על המתלונן, הלם בו באמצעות ידי, ולבסוף דקר אותו באוזנו ובראשו וגרם לו לחתך באורך של 5 ס"מ בקרקפת, שהצריך תפירה. לנאשם היה עבר פלילי בתחום עבירות המרמה והאלימות, בגינו הוא ריצה עונשי מאסר לתקופות קצרות. כאמור, בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וגזר על הנאשם עונש של 28 חודשי מאסר בפועל.

11. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי דין בהם נגזרו עונשים קלים יותר.

בע"פ 4454/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (30.7.20), נדחה ערעורו של מערער שנגזר עליו עונש של 14 חודשי מאסר לאחר שהוא השליך על המתלונן אבן שפגעה בפניו, ולאחר מכן הוסיף והשליך יחד עם אחרים אבנים נוספות על המתלונן, שפגעו בראשו ובאיברים אחרים שלו, ואף היכה אותו יחד עם האחרים במוט ברזל. למתלונן נגרמו שבר באפו, פציעות בידו וחתכים בראשו. יצוין כי המערער הורשע בגין מעשים אלו בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה.

בע"פ 9147/17 **אבו עביד נ' מדינת ישראל** (20.9.18), התקבל ערעורו של המערער על חומרת עונש של 12 חודשי מאסר בפועל שנגזר עליו לאחר שהוא יחד עם אחרים בעטו בראשו של המתלונן, ולאחר שהוא דקר את המתלונן בפניו באמצעות חפץ חד וגרם לו לחתך עמוק שהצריך ניתוח בהרדמה מלאה לשם תיקון עצבים וכלי דם שנפגעו בפניו של המתלונן. בית המשפט הפחית את עונשו של המערער והעמיד אותו על 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט העליון נימק את פסק דינו בהתפתחויות שיקומיות שחלו בעניינו של המערער לאחר הגשת הערעור.

ברע"פ 1084/17 **מיכאלוב נ' מדינת ישראל** (11.5.17), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם אשר נגזר עליו עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהוא ואחרים היכו את המתלונן, כאשר חלקו של הנאשם באירוע התמקד בכך שהוא היכה את המתלונן בקרש. למתלונן נגרמו שני חתכים בראשו ונפיחות באצבעו, דבר שהצריך את אשפוזו לצורך סגירת החתכים בסיכות.

בע"פ 1508/16 **אמסלם נ' מדינת ישראל** (18.8.16), התקבל ברוב דעות ערעורו של נאשם אשר נגזר עליו עונש של 8 חודשי מאסר בפועל לאחר שהוא הלם בפניו של המתלונן בשתי מכות אגרופ, ולאחר מכן חבט בראשו באמצעות מוט ברזל. למתלונן נגרמו שברים בארובת העין ובאף, והוא אושפז למשך 5 ימים. הנאשם הורשע בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ובית המשפט העליון הפחית את עונשו והעמיד אותו על 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט העליון נימק את פסק דינו בשיקולי שיקום הנעוצים בדרך הטיפולית/שיקומית שעבר הנאשם.

ברע"פ 9094/16 **נעימי נ' מדינת ישראל** (12.4.18), נדחתה בקשת רשות לערער שהגיש נאשם אשר נגזר עליו עונש של 9 חודשי מאסר לאחר שהוא היכה את המתלונן בפניו באמצעות בקבוק זכוכית, ואף המשיך להכותו בידיו יחד עם אדם אחר. למתלונן נגרמו פצע באף, שפשופים ונפיחות קלה מתחת לעין.

ברע"פ 2781/15 **מחאמיד נ' מדינת ישראל** (25.10.20), נדחתה בקשת רשות לערער שהגיש נאשם אשר עליו נגזר עונש של 8 חודשי מאסר בפועל לאחר שהוא דקר את המתלונן - שותפו לדירת סטודנטים - באמצעות סכין מטבח בצד האחורי של ראשו. למתלונן נגרם חתך באורך של 7 ס"מ אשר הצריך תפירה.

ב"כ הנאשם אף הפנה לפסקי דין של בתי משפט מחוזיים שלא מצאתי צורך לפרטם בגזר דין זה.

12. מתחם העונש ההולם

לנוכח כל האמור לעיל אני קובע כי מתחם העונש ההולם בעניין דנא עומד על 9 עד 30 חודשי מאסר בפועל. החלק התחתון של מתחם זה מקל יחסית למקרים אחרים, זאת בשל השתלשלותו המעט חריגה של האירוע כפי שתואר לעיל.

13. הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

לזכות הנאשם יש לזקוף את הודאתו במיוחס לו, אשר חסכה מזמנה של המאשימה ומזמנו של בית המשפט. עם זאת, בהקשר זה יש להביא בחשבון כי הודאת הנאשם באה לאחר שנשמעו חלק מהעדויות במשפט.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו, ברם כעולה מתסקיר שירות המבחן נטילת האחריות של הנאשם על האירוע חלקית בלבד, שכן הוא נוטה להשליך את התנהגותו האלימה באירוע על המתלונן. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לבחון באופן ביקורתי את חלקו באירוע, וכי בהתייחסותו לאירוע ולהשלכותיו נטה הנאשם להתמקד בעצמו ובצרכיו, והוא התקשה להביע אמפתיה כלפי המתלונן.

הנאשם נעדר עבר פלילי ועד לאירוע האמור הוא ניהל חיים נורמטיביים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, סיים שירות צבאי מלא ולאחר מכן הוא השתלב בשוק העבודה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר דפוסי אלימות ועברייניות מושרשים, וכי הוא בעל יכולות קוגניטיביות גבוהות. עד לאירוע הציג הנאשם יציבות בחייו הבוגרים. לצד עובדות אלו, שייקפו לזכות הנאשם, יש להפנות את תשומת הלב להתרשמות שירות המבחן מכך שקיים סיכון בינוני להישנות עבירה מצידו של הנאשם. שירות המבחן נימק את הערכת הסיכון בכך שהגם שהנאשם שיתף פעולה עמו הרי שהוא נטל אחריות חלקית על מעשיו. שירות המבחן אף ציין כי הנאשם הביע בפניו עמדות המאפשרות התנהגות אלימה במקרים מסויימים בתגובה למעשיו של האחר, וניכר כי הוא מתקשה לתת אמון בגורמי חוק. הנאשם שיתף פעולה עם שירות

המבחן, ואף השתתף באופן משביע רצון בקבוצת עצורי בית, ברם בסופו של דבר הוא נמצא בראשית הדרך הטיפולית, ולמרות זאת הוא שלל נזקקות טיפולית. על רקע סירוב זה, ולמרות ששירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

מצבו הבריאותי של הנאשם איננו תקין. הנאשם נפצע באורח לא חמור בעת ביצוע העבירה. פציעה זו שנגרמה בזמן דקירתו של המתלונן לא יכולה לשמש נימוק לקולה בעניינו של הנאשם. ואולם, במהלך ההליכים המשפטיים היה הנאשם מעורב בתאונת דרכים בה נשברו שתי ידיו, בעטייה הוא נאלץ לצרוך קנבס רפואי בהיתר לשם שיכון כאביו. במצב דברים זה שהותו של הנאשם בכלא תקשה עליו מעבר לקושי הרגיל הכרוך בשהייה בכלא ולכן נסיבה זו תהווה שיקול מסוים לקולה בעניינו של הנאשם.

ולבסוף, יש לתת משקל לקולה, משקל לא רב, לעובדה שחלפו כארבע שנים מאז ביצוע העבירה.

לנוכח כל האמור ימוקם עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם. בהקשר זה אציין כי לא מצאתי להיעתר לבקשת ב"כ הנאשם לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי צדק הנעוצים בעובדה שהמתלונן לא הועמד לדין על חלקו באירוע. חלקו של המתלונן באירוע, ככל שהוא מקים עבירה כלשהי, היה נמוך בהרבה מחלקו של הנאשם ובהתחשב בפציעתו של המתלונן לא מצאתי כי שיקולי צדק מצדיקים חריגה מן המתחם בעניינו של הנאשם.

14. לנוכח כל האמור אני גוזר על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם לפי רישומי שב"ס.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא יעבור הנאשם עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. הנאשם יפצה את המתלונן בסכום של 5,000 ₪. סכום הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.8.23 ובכל אחד בחודש בחודשים שלאחר מכן. אי ביצוע של תשלום במלואו ובמועד יעמיד לפירעון מידי את מלוא סכום הפיצוי.

15. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בימ"ר ניצן ביום 18.6.23 עד לשעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות ועותק מגזר הדין. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים - 074-7831077, 074-7831078, ולהתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס ברשימת הציווד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.

הודע לנאשם על זכותו לערער לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ז ניסן תשפ"ג, 18 אפריל 2023, בנוכחות הצדדים.